

Sygnatura akt VI Ka 897/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 grudnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Marka Dutkowskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015 r.

sprawy **A. S. syna J. i T.,**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 284§ 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 czerwca 2015 r. sygnatura akt III K 237/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 897/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30.06.2015 r. A. S. został uznany za winnego tego, że w dniu 23.01.2013 r. w G. przy ul. (...) wypożyczył na okres wykonywania prac zgrzewarkę doczołową (...) o wartości 35.000 zł, a następnie dokonał jej przywłaszczenia w okresie 23 stycznia do nadal, tj. przestępstwa z art. 284 § 2 kk i za to na mocy art. 284 § 2 kk został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 35.000 zł.

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26.05.1982 r. – Prawo o adwokaturze zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. U. kwotę 723,40 zł tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w kwocie 180 zł i wydatki w kwocie 50 zł.

Apelację od tego wyroku wywiodła obrońca oskarżonego, która zarzuciła orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu, iż oskarżony w dniu 23.01.2013 r. w G. przy ul. (...), wypożyczył na okres wykonywania prac zgrzewarkę doczołową (...) o wartości 35.000 zł, a następnie dokonał jej przywłaszczenia, gdy tymczasem z analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków wynika, iż nie dopuścił się on zarzucanego mu czynu, a także naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości wyłącznie na niekorzyść oskarżonego.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja okazała się zasadna o tyle, iż w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd ten bowiem dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegającego na nienależyтым wyjaśnieniu okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, a przede wszystkim na niezwyfikowaniu linii obrony oskarżonego.

Z pisemnych motywów wyroku wynika, że sąd dał wiarę zeznaniom matki oskarżonego T. W. co do faktu, że w dniu 21.01.2013 r. syn był u niej w mieszkaniu na urodzinach wraz ze swoją żoną – nie było zatem przeszkód aby oskarżony odebrał zgrzewarkę w G. w dniu 23.01.2013 r. (k. 184). Rację ma jednak obrońca twierdząc, że sąd nie przywołał zeznań tego świadka w całości. T. W. zeznała bowiem, że „21 stycznia 2013 r. syn wraz z żoną był u mnie na urodzinach, następnego dnia pojechał do biura pracy i później znowu na następny dzień byli u mnie (k. 13 – VIII Ko 48/15). Analiza wypowiedzi świadka T. W. dowodzi, że według niej 23.01.2013 r., a zatem w dniu, w którym dokonano przywłaszczenia zgrzewarki, oskarżony przebywał u niej wraz z żoną. Z uwagi na znaczną odległość pomiędzy miejscem zamieszkania T. W. a G. jest mało prawdopodobne, aby oskarżony po wizycie u matki, w tym samym dniu zdążył przyjechać do G. i odebrać zgrzewarkę od pokrzywdzonego. W kontekście wiarygodności zeznań T. W. należałoby oczywiście ustalić jaki był cel wizyty oskarżonego u matki w dniu 23.01.2013 r. i jak długo przebywał on w jej mieszkaniu, a następnie skonfrontować wypowiedzi obojga na ten temat. W toku przesłuchania oskarżonego i świadka okoliczności tych nie ustalono.

Zauważyć należy, że w dniu 5.02.2015 r. obrońca oskarżonego złożyła wniosek dowodowy o przesłuchanie żony skazanego S. S. na okoliczność ustalenia, gdzie przebywał oskarżony w dniu 23.01.2013 r. (k. 159). Sąd nie przeprowadził wnioskowanego dowodu, ani też – z naruszeniem przepisu art. 170 § 3 kpk – nie wydał postanowienia o jego oddaleniu. Nie może ulegać wątpliwości, iż okoliczność, która miała być udowodniona za pomocą tego dowodu, miała znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Nieuzasadniona jest teza obrońcy, że świadek M. K. nie rozpoznał oskarżonego jako mężczyzny odbierającego zgrzewarkę, podobnie zresztą jak i ustalenie sądu, że „na chwilę obecną” świadek ten nie byłby w stanie rozpoznać tego mężczyzny (k. 184). Rzecz w tym, że w toku procesu oskarżony nie został okazany świadkowi, nie można zatem zasadnie twierdzić, iż oskarżony nie został rozpoznany, jak usiłuje to czynić obrońca. Z zeznań M. K. złożonych w toku postępowania przygotowawczego wynika z kolei co innego, niż ustalił sąd. Otóż świadek ten oświadczył „prawdopodobnie bym go rozpoznał gdybym go zobaczył” (k. 24). W tej sytuacji nieprzeprowadzenie dowodu z okazania oskarżonego świadkowi M. K. niewątpliwie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia.

Wbrew wywodom sądu wątpliwości budzi też treść opinii wydanej przez biegłego z zakresu ekspertyzy pisma ręcznego (k. 57-63). Zgodnie z postanowieniem o zasięgnięciu opinii biegłego przedmiotem opinii miało być m.in. ustalenie czy podpis o treści (...) na stanowiącej materiał dowodowy umowie najmu zgrzewarki doczołowej G. F. z dnia 23.01.2013 r. nakreślony został przez A. S. bądź Z. C., których wzory pisma i podpisów przesłano do badań jako materiał porównawczy (k. 50). Tymczasem w sporządzonej opinii biegły przedstawił analizę jedynie materiału porównawczego pochodzącego od A. S., pomijając materiał pochodzący od Z. C., co sprawia, że opinia jawi się jako niepełna. W swej opinii biegły wskazuje na szereg analogii pomiędzy materiałem dowodowym, a materiałem porównawczym pochodzącym od oskarżonego, nie wyjaśniając jednak dostatecznie precyzyjnie i jasno na czym te analogie polegają (k. 57-63).

Ujawnione mankamenty postępowania dowodowego spowodowały konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Rozpoznając sprawę ponownie sąd rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w pełnym zakresie mając na uwadze poczynione wyżej uwagi. Sąd rozważy też potrzebę wydania opinii uzupełniającej bądź też powołania innego biegłego z zakresu ekspertyzy pisma ręcznego w trybie art. 201 kpk.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.